

Zas mě líbej

Helena Vondráčková

Život je hlavolam,
optický šum a klam
a v dlani postrádám
důvod, proč ráda mám.

Hvězdy se nemýlí,
oh, zastav nás na chvíli
Až zvednem k nebi tvář,
ucítíš, co dávno znáš,
uvidíš tam příběh náš.

Jen mě líbej v záři hvězd, ať slunce závidí!
Tak mě líbej v mléčné dráze nejdál od lidí.

Hvězdy se nemění
a měsíc v zatmění
už o nás všechno ví,
bydlíš s námi v podkroví.

Svítá a já mám strach,
rozfoukávám hvězdný prach.
A když ptáci drží stráž,
stačí, když se podíváš,
východ slunce v očích máš.

Zas mě líbej v záři hvězd, ať slunce závidí!
Tak mě líbej v mléčné dráze nejdál od lidí.

Jen mě líbej v záři hvězd, ať slunce závidí!
Tak mě líbej v mléčné dráze nejdál od lidí.

Hvězdy se nemýlí,
zastav čas na chvíli
Až zvednem k nebi tvář,
ucítíš, co dávno znáš,
uvidíš tam příběh náš.

Zas mě líbej v záři hvězd, ať slunce závidí!
Tak mě líbej v mléčné dráze nejdál od lidí.

Jen mě líbej v záři hvězd, ať slunce závidí! (H: ať závidí)
Tak mě líbej v mléčné dráze nejdál od lidí. (H: dál od lidí)

Zas mě líbej v záři hvězd, ať slunce závidí! (H: ať závidí)
Tak mě líbej v mléčné dráze nejdál od lidí. (H: nejdál od lidí)
Ať závidí (H: ať závidí)